

8. Člen 4(1) Uredbe št. 2887/2000 v zvezi s členom 5a(3) Direktive Sveta 90/387/EGS z dne 28. junija 1990 o vzpostavitvi notranjega trga za telekomunikacijske storitve z uvedbo zagotavljanja odprtosti omrežij, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 1997, zahteva, da nacionalna sodišča notranja procesna pravila, ki urejajo vlaganje pritožb, razlagajo in uporabljajo tako, da lahko odločitev nacionalnega regulativnega organa o odobritvi cen razvezanega dostopa do krajevne zanke sodno izpodbija ne le podjetje, ki je naslovnik take odločitve, temveč tudi upravičenci v smislu navedene uredbe, na katerih pravice lahko take odločitve vplivajo.
9. Uredbo št. 2887/2000 je treba razlagati tako, da mora v postopku nadzora nad oblikovanjem cen razvezanega dostopa do krajevne zanke, ki ga nacionalni regulativni organ vodi v skladu s členom 4 navedene uredbe, dokaz, da njegove cene upoštevajo načelo stroškovne naravnosti cen, predložiti priglašeni obratovalec. Države članice pa morajo določiti, kakšna je porazdelitev dokaznega bremena med nacionalnim regulativnim organom, ki je sprejel odločitev o odobritvi cen priglašene obratovalca, in upravičencem, ki to odločitev izpodbija. Države članice morajo v skladu s svojimi procesnimi pravili in ob upoštevanju skupnostnih načel učinkovitosti in enakovrednosti sodnega varstva določiti tudi pravila porazdelitve tega dokaznega bremena za primer sodnega izpodbijanja odločitve nacionalnega regulativnega organa o odobritvi cen priglašene obratovalca za razvezani dostop do njegove krajevne zanke.

(¹) UL C 96, 22.4.2006.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van koophandel Hasselt – Belgija) – Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars proti Willemu Van Leukenu

(Zadeva C-197/06) (¹)

(Priznavanje diplom — Direktiva 89/48/EGS — Nepremičninski posrednik)

(2008/C 142/04)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank van koophandel Hasselt

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

Tožena stranka: Willem Van Leuken

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Rechtbank van koophandel Hasselt – Razlaga členov 3 in 4 Direktive Sveta 89/48/EGS z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta (UL 1989, L 19, str. 16) – Obveznost za nepremičninskega posrednika s sedežem v državi članici, ki izvaja dejavnost posredovanja v drugi državi članici, da zadosti pogojem opravljanja tega poklica, ki jih zakonodaja te države nalaga na podlagi Direktive – Zahteva celo v primeru pogodbe o sodelovanju med tem posrednikom in posrednikom, ki je pridobil licenco v zadevni državi.

Izrek

Člena 3 in 4 Direktive Sveta 89/48 z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta, kot je bila spremenjena z Direktivo 2001/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2001, nasprotujeta zakonodaji države članice, ki pogojuje opravljanje dejavnosti, kot so te v postopku v glavni stvari, na njenem ozemlju s strani osebe s sedežem v drugi državi članici v položaju, v katerem je tožena stranka v postopku v glavni stvari, s pridobitvijo dovoljenja, katerega podelitev je odvisna od uspeha na preizkusu usposobljenosti s pravnege področja.

(¹) UL C 165, 15.7.2006.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Labour Court – Irska) – Impact proti Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

(Zadeva C-268/06) (¹)

(Direktiva 1999/70/ES — Določbi 4 in 5 okvirnega sporazuma o delu za določen čas — Zaposlovanje za določen čas v javni upravi — Pogoji zaposlitve — Plačilo in pokojnine — Obnovitev pogodb o zaposlitvi za določen čas za obdobje do osmih let — Procesna avtonomija — Neposredni učinek)

(2008/C 142/05)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Labour Court

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Impact

Tožene stranke: Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Labour Court – Razlaga določb 4(1) (načelo prepovedi diskriminacije) in 5(1) (ukrepi za preprečevanje zlorab veriženja pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas) Priloge k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL L 175, str. 43) – Pravno sredstvo, ki je utemeljeno na neposrednem učinku teh določb – Nepristojnost sodišča, ki odloča, na podlagi nacionalnega prava – Pristojnost na podlagi prava Skupnosti, zlasti načel enakovrednosti in učinkovitosti.

Izrek

1. Pravo Skupnosti, zlasti načelo učinkovitosti, zahteva, da se mora specializirano sodišče, ki mu je bila zadeva predložena v okviru pristojnosti, čeprav fakultativne, podeljene z zakonodajo, s katero je bila prenesena Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, za odločanje o zahtevi zaradi kršitve te zakonodaje, izreči za pristojno za odločanje tudi o zahtevah posameznika, ki temeljijo neposredno na tej direktivi za obdobje po poteku roka za njen prenos in pred začetkom veljavnosti navedene zakonodaje, če se izkaže, da bi obveznost za tega posameznika, da mora vzporedno pri rednem sodišču vložiti ločeno zahtevo, ki temelji neposredno na navedeni direktivi, povzročila takšne postopkovne težave, da bi bilo izvrševanje pravic, ki jih ima na podlagi pravnega reda Skupnosti, pretežno. Glede tega mora potrebno presojo opraviti nacionalno sodišče.
2. Določba 4, točka 1, okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je bil sklenjen 18. marca 1999 in ki je priloga k Direktivi 1999/70, je brezpogojna in dovolj natančna, da se posameznik lahko sklicuje nanjo pred nacionalnim sodiščem. Nasprotno pa to ne velja za določbo 5, točka 1, navedenega okvirnega sporazuma.
3. Člena 10 ES in 249, tretji odstavek, ES ter Direktivo 1999/70 je treba razlagati tako, da organ države članice, ki nastopa kot delodajalec javnega sektorja, ni pooblaščen za sprejetje ukrepov, ki so v nasprotju s ciljem, zasledovanim z navedeno direktivo in okvirnim sporazumom o delu za določen čas, v zvezi s preprečevanjem zlorab pri uporabi pogodb o zaposlitvi za določen čas, to je obnovitev takšnih pogodb za neobičajno dolgo obdobje v obdobju po poteku roka za prenos te direktive in pred začetkom veljavnosti zakona za prenos.
4. V primeru, da je v veljavnem nacionalnem pravu pravilo, ki izključuje retroaktivno uporabo zakona, razen v primerih, ko je jasno in

nedvoumno navedeno nasprotno, mora nacionalno sodišče, ki mu je bila predložena zahteva zaradi kršitve določbe nacionalnega zakona, s katerim je bila prenesena Direktiva 1999/70, na podlagi prava Skupnosti priznati navedeni določbi retroaktiven učinek od dne poteka roka za prenos te direktive le, če obstaja v nacionalnem pravu takšna navedba, s katero je tej določbi podeljen takšen retroaktiven učinek.

5. Določbo 4 okvirnega sporazuma o delu za določen čas je treba razlagati tako, da pogoji zaposlitve v smislu te določbe zajemajo pogoje v zvezi s plačilom in pokojninami, ki izhajajo iz delovnega razmerja, z izjemo pogojev v zvezi s pokojninami iz zakonskega sistema socialne varnosti.

(¹) UL C 212, 2.9.2006.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. aprila 2008 – Thomas Flaherty (C-373/06 P), Larry Murphy (C-379/06 P), Ocean Trawlers Ltd (C-382/06 P) proti Irski in Komisiji Evropskih skupnosti

(Združene zadeve C-373/06 P, C-379/06 P in C-382/06 P) (¹)

(Pritožba — Ukrepi za ohranjanje virov — Prestrukturiranje sektorja za ribištvo — Zahteve za povečanje ciljev večletnega usmerjevalnega programa „VUP IV“ na področju tonaže — Zavrnitev zahteve)

(2008/C 142/06)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Thomas Flaherty (C-373/06 P), Larry Murphy (C-379/06 P), Ocean Trawlers Ltd (C-382/06 P) (zastopniki: D. Barry, solicitor, in M. A. Collins, SC, (C-73/06 P, C-379/06 P in C-382/06 P), ter zadnjenavedena in M. P. Gallagher, SC, (C-79/06 P))

Drugi stranki v postopku: Irška in Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: B. Doherty in M. van Heezik, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat) z dne 13. junija 2006 v zadevi Cathal Boyle in drugi proti Komisiji (združene zadeve od T-218/03 do T-240/03), s katero se razglša za nično Odločba Komisije 2003/245/ES z dne 4. aprila 2004 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije,